

Generalstaben.

København, 20. Januar 1919.

*Til**Krigsministeriet.*

Med Skrivelse A. 250 af 16. ds. har Ministeriet tilstillet Generalstaben et Forslag til Lov om Afvigelser fra Hærlovens Bestemmelser om Indkaldelser og Uddannelse i Aaret 1920 og anmodet om en Udtalelse herom.

Forslagets § 1, som har den militære Besættelse af Sønderjylland for Øje, falder i to Dele: Ændring af Indkaldelserne og Ændring af Tidspunktet for Rekrutternes Indkaldelse.

Med Hensyn til det førstnævnte Spørgsmaal skal Generalstaben henvise til det af den designerede Overgeneral i Skrivelse O. Nr. 7 af 17. Januar 1920 fremsatte Forslag, hvortil Generalstaben i enhver Henseende kan slutte sig, og skal iøvrigt indskrænke sig til at bemærke, at det vil være naturligt at fritage det Mandskab, der indkaldes til Besættelsestjenesten, for Indkaldelse til fortsat Øvelse i et Antal Dage, der omtrentlig svarer til Varigheden af Tjenesten i Sønderjylland.

Det andet Spørgsmaal, Ændring af Tidspunktet for Rekrutternes Indkaldelse — efter hvad der er Generalstaben bekendt om Planen for Sønderjyllands Besættelse, kan her kun være tænkt paa Fodfolkets Sommerhold — tilsigter aabenbart dels et Hensyn til Befolkningen, dels en Besparelse, idet en Fremskyden af nævnte Tidspunkt under en bestemt Forudsætning vilde kunne overflødiggøre Indkaldelse af ældre Mandskab.

Forudsætningen er imidlertid den højst usikre, at Besættelsesperioden udløber samtidig med Tidspunktet for Sommerholdets Hjemsendelse. Denne Usikkerhed afskærer Generalstaben fra at vurdere denne Side af Sagen, som skulde være den positive. Generalstaben skal dog, hvad Hensynet til Befolkningen, som iøvrigt ogsaa til Besparelsen, angaar, gøre opmærksom paa, at man samtidig med at tilstræbe en Lettelse for en vis Klasse Værnepligtige, let vil gøre Uret mod andre. Den tilsigtede Forlægning af Tidspunktet for Indkaldelsen vil nemlig medføre, at de af Sommerholdet udtagne menige til fortsat Tjeneste og Befalingsmandselever vil faa en tilsvarende længere Tjenestetid*), hvortil Udgiften ikke vil blive væsentlig ringere end den, der medføres af en Indkaldelse af 1,200 Mand i et Tidsrum, hvor Rekrutindkaldelsen skulde rykkes frem.

Sagen har imidlertid tillige en negativ Side, som angaar Uddannelsen, og som foranlediger Generalstaben til at advare mod at fremskynde Rekrutternes Indkaldelse. saa meget mere, som den tilstræbte Fordel altsaa er højst problematisk.

Uddannelsen vil i betydelig Grad lide ved, at Rekrutindkaldelsen lægges frem. Den første Enkeltmandsuddannelse maa da gives paa en ugunstig Aarstid, hvad der erfaringsmæssigt giver et ringere Udbytte, og den Omstændighed, at Befalingsmandseleverne saa godt som uden Varsel gaar Glip af den sidste og vigtigste Del af deres Skoleuddannelse, gør dem mindre egnede til Tropslærere paa Rekrutskolen. Endvidere medfører den tidligere Hjemsendelse, som maa være en Følge af den tidligere Indkaldelse, store Vanskeligheder for den krigsmæssige Uddannelse, idet Markerne i Hovedsagen endnu ikke kan betrædes i August Maaned, saaledes at Fægningsøvelser i Terrainet næsten er udelukkede. Endelig

*) En tidligere Indkaldelse af Vinterholdet vilde for Mandskabets Vedkommende kun udskyde Sagen til 1921.